

Vznik inscenace považují za malý zázrak, říká režisér Dušek

Rozhovor

LUKÁŠ DUBSKÝ

Novou sci-fi komedii *Ona není vadná!* připravilo jako první premiéru tohoto roku Východočeské divadlo Pardubice. Režisér **ZDENĚK DUŠEK** se tak opět setkal s textem britského dramatika Alana Ayckbourn, jenž je autorem také populární hry *Z postele do postele*, která se pyšní titulem Komédie roku 2018 z Grand Festivalu smíchu.

V čem je pro vás Alan Ayckbourn jako autor přitažlivý?

Je to velice schopný řemeslník. Profiluje se jako komediograf, jeho hry jsou však

nejen vtipné, ale mají i přesah.

Čím konkrétně vás zaujala hra *Ona není vadná!*?

Hledali jsme s dramaturgyní nějakou komedii, vyměnili jsme si několik tipů a nakonec jsme se shodli na této hře. Tento text znám delší dobu, ale zpočátku jsem nevěděl, jak ji inscenovat, tak jsem ji nechal pár let „u ledu“ a nyní se k ní vrátil.

Hra se odehrává v blízké budoucnosti. Co říká o dnešku?

Je to silný milostný příběh mezi člověkem a umělou inteligencí. Pokud má umělá inteligence emoce, jde stále o stroj, nebo už je to bytost? Hra řeší i tuto morální otázku. To je na ní asi nejdráždivější, naše společnost se

s tím bude muset dřív nebo později vyrovnat.

Příběh hry je zasazen do televizního studia, kde se natáčí nekonečný seriál. Jaké jsou vaše zkušenosti s tímto prostředím?

Od roku 2007 jsem dělal na

Nově na sitcomu *Comeback*. Poté jsem přešel do České televize, kde jsem rovněž pracoval na několika seriálech. S technologií výroby takového produktu i s lidmi, kteří se pohybují kolem natáčení, tedy zkušenosti mám. A musím říct, že Ayckbourn

to ve hře popisuje velice přesně.

Po dlouhé době by tato premiéra měla být první, která nebude výrazněji omezena proticovidovými opatřeními. Zkoušení ale probíhalo v době, kdy spousta lidí končila v karanténě nebo izolaci. Narušilo to nějak průběh zkoušek?

Vznik této inscenace považují za malý zázrak. Vyjma mé krátké indispozice jsme totiž zkoušení nemuseli vůbec zastavit. Infekce se hercům i technikům nějakým způsobem vyhnula. A to je přitom obsazení této komedie celkem početné. Všichni k tomu přistupovali velmi zodpovědně, takže nás covid nakonec vůbec neomezil.

Jak obtížná byla covidová

doba pro vás jako režiséra na volné noze?

Byla to katastrofa. Nejen pro mě, ale i pro divadlo jako živé umění. Někdy si říkám, jestli tu není záměr, aby se živé umění potlačovalo a lidé se přesunuli do virtuální reality. Na divadle je nejdůležitější to sdílení, pocit sounáležitosti. Poslední dva roky se samozřejmě projevily na financích, ale hlavně na psychice. Člověk chvílemi cítí takovou marnost snažení. Krátce po premiéře pardubické inscenace třeba jedu do Zlína, kde bude generálový týden komedie, kterou jsme začali zkoušet už v roce 2020.

Jaké jsou vaše další divadelní plány?

Nyní počítám spíš s novou prací pro televizi. A taky se budu věnovat rodině.